

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 21 (766) Субота, 22 травня 1982 року | Ціна 2 коп.

Червонопрапорний Західний прикордонний округ. Успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічають своє свято воїни-прикордонники Н-ської прикордонної застави.

На знімку (зліва направо): прикордонники сержант Євген Цимпеу, рядові Петро Бурлака і Юрій Пашнев, сержант Сергій Мудрик і рядовий Сергій Билинін.
Фото В. Песляка

(Фотохроніка РТАУ)

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

Розпочався 27-й тиждень ударної трудової вахти, присвяченої 60-річчю утворення СРСР. В боротьбі за дострокове виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань народжуються нові імена трудівників, для яких праця на благо суспільства стала справою честі, їх життєвою необхідністю.

Ініціативу новаторів, які розгорнули рух під девізом «П'ятирічку — достроково!», підтримала і член УТОГ Поліна Семенівна Яровинова — двачка-оверлочниця цеху № 1 Кременчуцької швейної фабрики.

Чотирнадцять років працює вона на підприємстві, постійно перевиконує завдання, добиваючись при цьому якісного виготовлення продукції. Трудівниця включилася також у боротьбу за швидке використання матеріалів та електроенергії.

Секрети своєї професії Поліна Семенівна передала не одній молодій робітниці. Всі вони старанно трудяться на

підприємстві, а сама П. С. Яровинова вже працює в račun лютого 1983 року. Любить вона свою професію, тому й виконує норми виробітку на 165—200 процентів.

Яровиновій присвоєно почесне звання ударниці комуністичної праці, вона неодноразово виходила переможцем змагання за звання «Краша за професією».

Поліну Семенівну не залишає святковий настрій, у цьому сконцентрована і радість нового трудового дня, і визнання її праці, її вміння.

Застосовуючи передові методи праці, швачка прагне макимально використовувати кожну трудову хвилину. Рухи у неї чітко продумані, кожного зайвого.

Старший майстер цеху Ольга Посипівна Меркушева розповідає:

— У Поліни Семенівни свій стиль роботи. Головне в цьому — організованість, самодисципліна. В колективі цеху вона користується заслуженою шаною і авторитетом. Завжди активна, зосереджена, принципова у боротьбі з недоліками.

Ритмічно гуркочуть машини. Відпрацьована ще одна зміна, зроблено ще один крок до заповітної мети — дострокового виконання соціалістичних зобов'язань першого року і одинадцятої п'ятирічки в цілому.

О. ЧОРНОБАЙ.

м. Кременчук,
Полтавської області.

Гідно несе трудову вахту на честь 60-річчя утворення СРСР варювальник Запорізького УВП В. К. Пономаренко. Виробничі завдання він постійно виконує на 160 процентів при відмінній якості праці.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПРАВОФЛАНГОВІ

Успішно виконують підвищені соціалістичні зобов'язання нечуючі компактної рупи Котовської меблевої фабрики, що на Одещині.

Серед правофлангових і толяр Леонід Гнатович Співак. Норми виробітку він завжди виконує на 120—130 процентів при відмінній якості. Передовику виробництва присвоєно звання ударника дев'ятої та десятої п'ятирічок, «Краший за професією».

Не відстає від нього й

С. Н. Жиборт. Він — ветеран праці, має звання «Майстер — золоті руки».

Л. Г. Співак та С. Н. Жиборт працюють в ці дні особливо старанно, бо прагнуть достроково виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання другого року одинадцятої п'ятирічки. Це буде їх трудовим дарунком 60-річчю утворення СРСР.

В. ЛЕВИЩЕНКО,
голова Котовського
МРВ УТОГ.

Одеська область.

ДО 1500-РІЧЧЯ КИЄВА

МІСТО-ГЕРОЙ, МІСТО-ТРУДІВНИК

В. ЗГУРСЬКИЙ,

голова виконкому Київської міськради,
Герой Соціалістичної Праці

Київ належить до міст, про які кажуть, що вони спрямовані в майбутнє. П'ятнадцять століть, прошумівши над ним, здається, анітрохи не зістарили його. Красень-місто вступає в пору свого розквіту.

Таке враження виникає у кожного, хто вперше знайомиться з Києвом. Але ми знаємо, якою безжалісною була часом історія нашого міста і з якою наполегливістю, відстоюючи його в смертельних боях, кияни знову і знову відроджували його з руїн і попелу.

Пам'ятники різних часів і епох стоять нині поруч на вулицях стародавнього Києва: Золоті ворота і Софія Київська, пам'ятник Богдану Хмельницькому і Андріївська церква — гідний подиву твір Растреллі, побиті снарядами і кулями стіни легендарного «Арсеналу» і величний монумент на честь героїв революції та громадянської війни... З багатьма з них так чи інакше зв'язані події значні, які залишили помітний слід у вітчизняній і всесвітній історії. І не випадково творчатиєчолітній ювілей Києва привернув найпильнішу увагу міжнародної громадськості. Резолюцією генеральної конференції ЮНЕСКО, прийнятою в жовтні 1980 року, всім державам — членам ЮНЕСКО і міжнародним організаціям рекомендовано приєднатися до святкування 1500-річчя міста. У квітні успішно пройшли Дні Києва в ЮНЕСКО.

Варто уваги, що цей ювілей збігся з іншою знаменною датою в житті радянського народу — 60-річчям утворення Союзу РСР. І ми, кияни, пишаємось тим, що нашому місту випало бути не тільки «матір'ю міст руських», а й містом священного, неперушного братерства російського, українського і білоруського народів. Це братерство пройшло

випробування часом. Воно гартувалося у революційній боротьбі, яку вів український народ разом з іншими народами за соціальне і національне визволення, за своє світле майбутнє. Воно мужило на барикадах революції, на фронтах громадянської і Великої Вітчизняної воєни, у трудових зверненнях п'ятирічок.

Багато хто добре пам'ятає, якими тяжкими були для столиці України післявоєнні роки. У місті було зруйновано близько тисячі державних і громадських будинків, повністю перетворено в руїни Хрещатик, знищено 800 підприємств і майже половину всього житлового фонду. З допомогою всієї країни завоювало місто свої раї. Звідусіль — з Москви і Ташкента, Свердловська і Алма-Ати, Омська і Казані йшли ешелони з устаткуванням і інструментами, матеріалами і хлібом з написами на вагонах — «Терміново — Києву!».

Виступаючи на урочистому відкритті величного меморіального комплексу «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років», товариш Леонід Ілліч Брежнєв сказав: «Збулися мрії фронтівців, про те, якою могутньою і прекрасною буде наша країна після Перемоги».

Одне з живих свідчень цього — ваш красень Київ, місто-герой, відроджене з руїн і прекрасніше, ніж будь-коли».

Нині Київ — один з найбільших політико-адміністративних, економічних, наукових і культурних центрів країни. У ньому проживає понад два мільйони 300 тисяч чоловік.

Підприємства міста виробляють сьогодні продукції у

двадцять разів більше, ніж до війни. Це верстати-автомати і річкові судна, повітряні лайнери і комп'ютери, автоматичні лінії і штучні алмази, фотоапарати і телевізори, текстильні вироби та інші товари народного споживання. Продукція київських заводів і фабрик експортується більш як у 60 країн світу.

Далеко за межами республіки відомі праці колективів інститутів Академії наук УРСР і галузевих науково-дослідних установ, які великою мірою визначають розвиток і рівень досліджень у республіці, а по деяких напрямках і по всій країні. Один лише Інститут електрозварювання імені Є. О. Патона, наприклад, спрямовує роботу більш як 400 організацій у своїй галузі. Він, як відомо, є провідним інститутом при спільній розробці з науковими установами соціалістичних країн проблем електрозварювання. Щороку відомі наукові пошуки і відкриття киян у галузі фізики, кібернетики, математики, медицини та ін.

Столиця Радянської України — одна з найбільших у країні кузня кадрів для народного господарства, науки і культури. Більш як 200 тисяч юнаків і дівчат проходять знань у київських вузах і технікумах. Тут навчаються також молоді посланці з 104 країн світу.

Культурне життя сучасного Києва багате і змістовне. У місті діє 32 державних музеї і понад 1300 бібліотек. Цікаво, що з введенням у дію однієї з найбільших у країні Центральної наукової бібліотеки Академії наук республіки фонд книгозбирання міста зростає до 75 мільйонів томів! До послуг киян і гостей столиці — 11 театрів і 68 кінотеатрів, 12 пар-

ків культури і відпочинку.

Місто росте і краще на очах. Тільки за останній час Київ прикрасили меморіальний комплекс історії Великої Вітчизняної війни і реконструйована площа Жовтневої революції. Стали до ладу Палац урочистих подій і Республіканський будинок органної і камерної музики. У дні святкування 112-ї річниці з дня народження вождя революції в новому прекрасному будинку прийняв відвідувачів Київський філіал Центрального музею Володимира Ілліча Леніна. Нещодавно відкрито обеліск на честь міста-героя Києва, а на березі Дніпра встановлено пам'ятний знак на честь його засновників — Кия, Щека, Хорива і сестри їх Либеді. Реставратори відтворили історичні Золоті ворота, здано цілий ряд нових і реконструйованих ювілейних об'єктів, у тому числі тематичні кафе, споруджені силами областей республіки. Відкрився найбільший на Україні кінотеатр «Київська Русь».

З великим розмахом ведеться житлове будівництво. Кожні 20 хвилин у Києві з'являється нова квартира, а за рік у нас вводиться 1 мільйон 225 тисяч квадратних метрів житла.

У ювілейному році знову порадують киян метробудівники. Куренівсько-Червоноармійський радіус пройде через житловий масив Оболонь до станції «Вулиця Героїв Дніпра». Почалося будівництво третьої лінії київського метро — «Сирецько-Печерської».

Одне слово, Київ росте, розвивається, молоде, живе повнокровним, насиченим життям, сміливо і з оптимізмом дивиться в майбутнє. Вітаючи в життя накреслення рідної партії, кияни самовіддано працюють примножують славу рідного міста, вписують нові сторінки в його багатотомову біографію.

КИЇВ І КИЯНИ

(цифри і факти)

екологічно «чистих» трамваїв і тролейбусів. Загальна довжина їх ліній становить у Києві більш як 500 кілометрів.

Майже двадцять процентів загальноміських перевезень пасажирів припадає нині на метрополітен. У Києві діє дві і будується третя — Сирецько-Печерська лінія. У перспективі намічається довести кількість ліній до п'яти, їх довжина становитиме 90 кілометрів. На них буде збудовано 70 станцій. Із введенням їх у дію послугами метро користуватиметься близько 35—40 процентів жителів і гостей столиці.

У Києві понад 2 тисячі ма-

газинів, у тому числі більше половини з них — продовольчі. В одинадцятій п'ятирічці мережа їх помітно розширилась. Зокрема буде введено в дію такі великі підприємства торгівлі, як «Будинок одягу», «Будинок меблів», універмаг «Дитячий світ», торговельний центр та ін.

У столиці Радянської України 237 середніх шкіл, 40 середніх спеціальних і 18 вищих навчальних закладів.

На кожного жителя міста припадає 170 квадратних метрів зелених насаджень. Як найзеленіше місто Європи, Київ експортує в багато країн, у тому числі у Фран-

цію, ФРН, Данію, Італію та ін., насіння деревно-кущових рослин. Продукція Київської республіканської контори «Укрзаготліснасінмаш» користується в цих країнах великим попитом.

Кожен третій житель Києва займається різними видами фізичної культури і спорту. До їх послуг — 21 стадіон, 25 плавальних басейнів, 497 спортзалів, Палац спорту, льодовий стадіон.

Кияни — великі любителі мандрівок. Більш як 180 тисяч жителів міста щороку вирушають у поїздки по країні. Ще понад 100 тисяч захоплюються самодіяльним туризмом. Цікаво, що один з найпопулярніших місцевих маршрутів — річковий: «Київ — Київське море».

(РТАУ).

Резерви в дії

На Кам'янець-Подільському УВП широко розгорнулася робота по економному використанню електроенергії.

Перш за все на підприємстві накреслили організаційно-технічні заходи, призначили конкретні строки і відповідальних осіб за їх виконання.

До всіх виробничих дільниць та допоміжних приміщень в обидно перерву припиняється подача електроенергії, своєчасно і якісно проводиться профілактичний ремонт обладнання, вікна та арматура денного освітлення завжди утримуються в чистоті.

На підприємстві проведено місячник по збору пропозицій з економії енергоресурсів. В колективі також проводиться велика організаційно-масова робота.

З метою збереження вугілля, що йде на опалення, вікна в усіх приміщеннях ретельно обклеїли папером, на всіх дверях навішено пружини.

Велику роботу по економному витрачання електроенергії проводять робітники дільниць майстрів Т. В. Гавескої, Ф. Д. Мазур, С. А. Миколайчук, Л. С. Мейклер, а також головний механік Г. М. Кошовий, електрики В. С. Лижов та В. К. Волощук.

Крім того, вагомий внесок у справу раціонального використання електроенергії вносить група народного контролю, яку очолює старший майстер швейного цеху Р. Ш. Білоголовська.

У лютому цього року членами групи народного контролю Л. П. Толсторог і Н. М. Атаманюк та завідувачою оздоровчим пунктом В. І. Корозіною проведена рейд-перевірка стану температурного режиму на підприємстві. Внаслідок цього комісія запропонувала провести профілактичний огляд-ремонт опалювальної системи.

А через декілька днів після цього огляду членами групи народного контролю

Ю. С. Іваницькою, В. С. Лижовим та А. Т. Підлісною проведена перевірка використання електроенергії на підприємстві і в гуртожитку. Було запропоновано в механічній майстерні та побутових приміщеннях провести розгруповання світильників, щоб вмикання проводилося не в усьому приміщенні, а по секціях, в міру необхідності.

У результаті проведеної роботи за перший квартал 1982 року на УВП зекономлено електроенергії 4,8 тисячі кіловат-годин, одну тону вугілля.

Цієї кількості електроенергії вистачить, щоб виготовити швейних виробів на 96 тисяч карбованців.

Під час ленінського комуністичного суботника випущено продукції на зекономленій електроенергії на 11 тисяч карбованців.

Г. ПОЗИНЮК,
головний інженер
Кам'янець-Подільського УВП.

БІЛЬШЕ ПРОДУКЦІЇ ПОЛІВ І ФЕРМ

ЩОБ КОЛОСИЛАСЬ Н И В А

Сонячного квітневого дня в місто Чернігів з'їхались на традиційну обласну нараду члени УТОГ — кращі хлібороби області, які працюють на різних ділянках сільськогосподарського виробництва. Серед них були передовики від усіх міжрайвідділів УТОГ, представники різних хліборобських професій.

З доповіддю «Про виконання планів 1981 року і завдання працівників сільськогосподарства Чернігівської області на 1982 рік в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС» виступив головний економіст планово-економічного відділу обласного управління сільськогосподарства Сидоренко М. І. Він докладно ознайомив присутніх з досягненнями багатьох колгоспів, радгоспів, тваринницьких дільниць, окремих передовиків Чернігівщини та з соціалістичними зобов'язаннями працівників сільськогосподарства області на 1982 рік, взятими на честь 60-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

В обговоренні доповіді взяла участь значна частина передовиків. Механізатор колгоспу «Червона Україна» Козелецького району Г. П. Отрошко розповів про те, як він, працюючи на колгоспному тракторі, ще з осені минулого року вивозив на поля органічні та мінеральні добрива, проводив сніго-

затримку, ремонтував техніку, а весною знову був у полі на затриманні вологи, на проведенні сівби ярих, на садінні картоплі. Доречно, сказати, що по обласному радіо повідомляли про успіхи картоплярів і серед правофлангових на садінні було назване ім'я Отрошка Григорія Петровича.

З ранковою зорею виходить в поле і його колега по праці тракторист з колгоспу імені Куйбишева цього ж району Коваль І. К., але він керує більш потужною технікою. Своїм гусеничним трактором він майстерно водив під час сівби цілий агрегат.

Про знімівлю худоби та трудові досягнення в тваринництві розповіли тт. Воедино І. М., Вовнянко Я. Б., Синиця М. Г. Виробничим досвідом поділилися оператори по виробництву молока та м'яса тт. Макей А. П. і Головач Г. І., а також працівники інших ділянок сільськогосподарського виробництва Бендик О. Я. з колгоспу імені Свердлова Семенівського району, кавалер ордена Трудової Слави III-го ступеня Рогова П. О. з колгоспу «Родина» Новгород-Сіверського району та інші.

Виступаючи наголошували на тому, що планові завдання і соціалістичні зобов'язання 1982 року виконують з честю і гідно зустрінуть 60-річчя утворення Союзу РСР.

Багато членів УТОГ області є передовиками сільськогосподарського виробництва, заслужено, з гордістю носять звання хлібороба. Читаючи виробничі характеристики на цих людей, знаходячи в них спільну рису — це велика любов до праці, відповідальність за доручену справу, скромність, чесність, уважність до іншого і, звичайно, в кожній про заохочення, про їх авторитет на селі.

Обласна нарада пройшла на високому організаційному рівні. Учасники наради прийняли Звернення до членів УТОГ — працівників сільськогосподарства і промисловості. На закінчення були продемонстровані кіноплівки аматорського кіногуртка Чернігівського будинку культури глухих.

Гордістю повиниться серце за таких людей, хочеться сказати їм шире спасибі за їхню працю, яка приносить достаток в кожну нашу сім'ю, хочеться побажати всім працівникам сільськогосподарського виробництва, тим, хто сповнений турботами на весняному полі, на тваринницьких фермах і на інших ділянках виробництва, примножувати трудову славу, щоб буйно колосилась нива та радувала зір хлібороба.

О. КЛИМОК,
інструктор Чернігівського обласного УТОГ.

З. К. Павленко — полірувальниця оптичного скла Харківського УВП-1 — день у день добивається високих трудових показників. Але сама Зінаїда Кирилівна вважає, що цього замало. Прийде в колектив новенька, щось у неї не виходить, кадрова робітниця однією з перших прийде на підмогу, розкаже, покаже.

І радісно стає на душі від того, що відчуваєш вагому частку власної праці, закладену у досягнення свого трудового колективу.

Фото П. МІНЬКА.

М. В. Бережну — швачку Херсонського УВП — називають сьогодні серед правофлангових соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР.

Чим же заслужила молода трудівниця таке визнання? Сумлінням? Так. Щоб виконувати норму виробітку на 130—140 процентів, добивається високої якості праці, потрібні, перш за все, такі якості, як виняткова уважність, зібраність, точність, націленість на роботу.

Для М. Бережної ці риси притаманні повною мірою.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

З ПЛЕНУМІВ ОБЛВІДІЛІВ УТОГ

ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ

Відбувся черговий третій пленум Київського обласного відділу УТОГ, який розглянув питання: «Підсумки роботи обласного відділу, підприємств, культзакладів УТОГ за 1981 рік і завдання по гідній зустрічі 60-річчя утворення СРСР».

З доповіддю виступила голова облвідділу Г. М. Мерещко. Аналізуючи роботу Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», вона сказала, що колектив достроково виконав план першого року одинадцятиріччя. Випуск продукції вищої категорії якості тут становив 118,6 процента. КДВО «Контакт» у першому кварталі нинішнього року зайняло перше місце у соціалістичному змаганні серед підприємств Товариства і третє у Мінському районі м. Києва.

Колектив Білоцерківського УВП також натхненно трудиться, даючи понадпланову продукцію. За 1981 рік на цьому підприємстві зекономлено сировини і матеріалів на 11 тисяч карбованців, електроенергії — 11,4 тисячі кіловат-годин.

Добре попрацювали минулого року низові відділи Товариства. Перше місце виборів — Кієво-Святошинський міжрайвідділ, що його очолює Ольга Іванівна Федоренко.

В обговоренні доповіді взяли участь: директор КДВО «Контакт» П. М. Меркатул, голова Київського міськвідділу УТОГ С. М. Губкін, заступник директора Білоцерківського УВП з виховної роботи Н. Г. Гульдєшева, голова первинної організації ЦП УТОГ В. П. Овчаренко, директор Білоцерківського будинку культури

Н. М. Мамотіна, голова Богуславського міжрайвідділу Л. І. Євтушенко та інші.

Потім виступила заступник голови Центрального правління УТОГ Тетяна Георгіївна Філяніна. Вона зупинилась на недоліках в роботі Київського обласної організації, поставила завдання, які необхідно розв'язати і закликала гідно зустріти 60-річчя утворення СРСР і 50-річчя Українського товариства глухих.

З інформацією про роботу президії обласної організації за період між першим і третім пленумами, а також про виконання постанови другого пленуму виступила інструктор облвідділу О. А. Маковчук.

Пленум прийняв розгорнуту постанову.

Г. СЕРГІЄНКО.
м. Київ.

ДІЛОВА РОЗМОВА

Про поліпшення ідеологічної роботи серед неучащих області в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України та про роботу з кадрами йшла мова на третьому пленумі Ворошиловградського обласного відділу УТОГ. Виступаючи з доповіддю, голова облвідділу Т. А. Пілякіна відзначила, що всі культзаклади і первинні організації Товариства області наполегливо працюють над втіленням у життя рішень з'їзду партії. Вона зупинилась на роботі трудових колективів Ворошиловградського і Комунарського УВП, назвала кращих трудівників. Серед них — М. І. Фадеева, І. Ф. Троцький, В. М. Погорелов, С. К. Головань, К. А. Сипков, В. І. Носуля, А. Д. Британ, Е. Я. Лопата, Л. В. Журавльова, Л. І. Бутченко, В. А. Водозазкий.

Далі Т. А. Пілякіна ска-

зала про роботу з молоддю. Чимало молодих людей навчається у вечірніх школах, у школах комуністичної праці, економічних знань, у навчальних закладах.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР та 50-річчю УТОГ, працівники культзакладів разом з активом низових відділів, бюро первинних організацій Товариства проводять велику роботу. За минулий рік добрих результатів у соціалістичному змаганні домоглись Лисичанський клуб (завідуюча Дем'яненко О. Ф.), Кременський клуб (завідуюча Табаченко П. Д.), Ровеньківський клуб (завідуюча Нанюкіна А. І.) та Червоний куток міста Антрацит (перекладач Земляна Л. А.).

Разом з тим, доповідь зупинилась і на недоліках, що ще мають місце. Недостатньо ведеться робота з кадрами, не завжди на високо-

му рівні проходять семінари, лекції, немає тісного контакту Ворошиловградського УВП з Будинком культури, не приділяють належної уваги виконанню соціалістичних зобов'язань Стаханівський (директор Т. В. Дорофеева), Краснолуцький (директор А. Л. Діанова) будинки культури та Сватівський (завідуюча В. С. Корянова), Старобільський (завідуюча А. С. Христенко), клуби, Краснодонський (перекладач Т. М. Сухорукова), Попелянський (перекладач Ю. І. Альошин) Червоні кутки.

В обговоренні доповіді взяли участь члени правління облвідділу, керівники культзакладів. Вони підкреслили, що ідеологічні працівники нашого Товариства Ворошиловградщини докладуть максимум зусиль, щоб успішно виконати намічені заходи на честь знаменних дат.

Н. СЕЛЮТІНА.
м. Ворошиловград.

УСУНУТИ НЕДОЛІКИ

В Харківському обласному будинку культури УТОГ відбулись загальні збори членів профспілки. З доповіддю «Про рішення XVII з'їзду профспілок СРСР та завдання, що стоять перед колективом» виступила директор культзакладу Є. Н. Клименко.

В обговоренні доповіді активну участь взяли співробітники облвідділу УТОГ і

Будинку культури. Виступаючи порушували актуальні питання роботи обласного Будинку культури, говорили про те, що заважає нормальної роботи колективу. Так, Т. М. Скрипник, Д. І. Волков, А. Ф. Симоненко, А. Н. Кравченко, В. П. Сакун, А. М. Афанасьєва відзначили, що рішення деяких звітно-виборчих і наступних профспілкових зборів не виконуються.

На загальних зборах вирішено ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за виконання взятих зобов'язань другого року одинадцятиріччя, спрямувати творчу ініціативу членів профспілки на усунення вказаних недоліків з тим, щоб гідно зустріти 60-річчя утворення СРСР та 50-річчя УТОГ.

А. РОСИНСЬКИЙ.
м. Харків.

ШАНА ЗА ПРАЦЮ

На районний зліт в м. Костянтинівці, що на Донеччині, зібралися передовики та ударники комуністичної праці сільського господарства та держпромисловості.

З доповіддю «Одинадцятиріччя — нашу ударну працю» виступила голова районного відділу УТОГ Раїса Миколаївна Бутенко. Вона відзначила кращих працівників села і міста, котрі внесли вагомий вклад у виконання планів першого півріччя другого року одинадцятиріччя.

Багато теплих слів було висловлено на адресу Віри Михайлівни Ковальової — вчительки радгоспу «Берестовий», яка з любов'ю виконує доручену їй справу. В другому році одинадцятиріччя вона дала слово щодоби одержувати приріст живої ваги молодняка по 500 грамів на голову.

Тепло відгукуються у правління колгоспу «Новий шлях» про нечуючого ковалі Миколу Івановича Кузьменка, який працює в цьому господарстві з 14 років. Потім трудовий стаж нараховує 43 роки. За цей час він зарекомендував себе добросовісним, трудівником. Микола Іванович неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання.

Великою повагою серед колгоспників користується і Микола Іванович Певніков, який працює слюсарем по ремонту автопоїлок на фермах радгоспу «Костянтинівський». У тому, що господарство здало 100 процентів молока першим сортом за цей рік, велику частину заслуги несе на собі Микола Іванович.

У роботі зльоту взяли участь заступник голови райвиконкому В. І. Ковбаса. Він сказав багато теплих слів на адресу нечуючих трудівників села.

На зльоті були відзначені також і передові виробничі держпромисловості. Це — Федір Миколайович Корба — робітник заводу висо-

ковольної апаратури. Він — ударник дев'ятої та десятої п'ятирічок. Тепер він з честю виконує підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті на честь 60-річчя утворення СРСР.

Добросовісно трудиться на машинобудівному заводі імені 50-річчя комсомолу України і слюсар електроцеху М. М. Нестюха — ударник комуністичної праці, котрий неодноразово виходив переможцем змагання на звання «Кращий за професією» по цеху.

Представник заводу «Червоний Жовтень» Валентина Савеліївна Никонорова тепло відгукнулася про робітників цього заводу Н. І. Шутенка та М. Є. Дудник.

З особистим клеймом виготовляють продукцію трудівники меблевої фабрики А. І. Корба, В. В. Грובה та С. А. Василенко.

Виробничники заводу скляних виробів М. П. Бондаренко та Р. Ф. Половинко виконують план на 150—160 процентів.

За працю — честь — така мета проведення зльоту. За добросовісну працю кращі трудівники були нагороджені грамотами та цінними подарунками.

Другий рік одинадцятиріччя, рік 60-річчя утворення СРСР, члени УТОГ Костянтинівського району, як і всі радянські люди, готуються ознаменувати гідними патріотичними справами — підвищити врожайність полів, продуктивність тваринництва, зміцнити економіку колгоспів, радгоспів, заводів і фабрик.

Нечуючи, що трудяться в сільському господарстві та держпромисловості, зобов'язалися в ювілейному році працювати ефективно і якісно. Іх девіз — «На кожному робочому місці — найвищу продуктивність праці».

На закінчення зльоту учасники художньої самодіяльності Донецького обласного будинку культури УТОГ дали великий естрадний концерт.

Г. ДЯЧЕНКО,
художній керівник
Донецького обласного
будинку культури УТОГ.

ЗА СУМЛІННІСТЬ

Днями в Червоному куточку Запорізького УВП відбулося вшанування кращих працівників та ветеранів.

Посвідчення та медалі «Ветеран праці» вручив головний інженер В. Ф. Радченко. Серед нагороджених — намотувальниця Л. М. Чистякова та К. В. Зайцева, пресувальниця К. М. Соколяха, слюсар-складальниця К. С. Мікульська, розподільвач робіт заготовельного цеху Є. М. Хохлова.

Двадцять семи передови-

кам виробництва вручено Почесні грамоти, тридцять чотирьом — оголошено подяку.

На урочистих зборах імені товаришів виступила Є. М. Хохлова. Вона подякувала за увагу і турботу про людей праці, висловила впевненість, що колектив УВП високими трудовими успіхами ознаменує ювілей нашої країни — 60-річчя утворення СРСР.

С. МОРДУШЕНКО,
м. Запоріжжя.

На фото: випускниці Київського технікуму легкої промисловості, майбутні техніки-технологи швейного виробництва Людмила Алексеева, Ірина Шебзухова, Людмила Кононович.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

СВЯТО ПІОНЕРІ

19 травня ц. р. юні ленінці урочисто відзначили знаменну дату — 60-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

Про успіхи, з якими зустріли ювілей піонери Чернівецької спецшколи-інтернату № 2 для слабобачущих дітей, розповідається в цьому матеріалі.

го значення збору дружини загонів, — продовжує піонервожата Н. Ю. Крячкова. — Так, наприклад, проведено збір дружини на тему «Ми справді Леніна і партії вірні», збір загонів «Піонер — це старанний учень», «Від особистого Я, до загального Ми».

Проведено багато інших масових заходів патріотичного, інтернаціонального,

трудового і естетичного змісту, які мають виховне і пізнавальне значення. Це, зокрема, урочисту лінійку на тему «Комсомольці Хотинщини» про героїчну боротьбу юних підпільників з фашистськими загарбниками в роки Великої Вітчизняної війни.

Під час канікул піонери проведуть захоплюючі екскурсії по рідному краю,

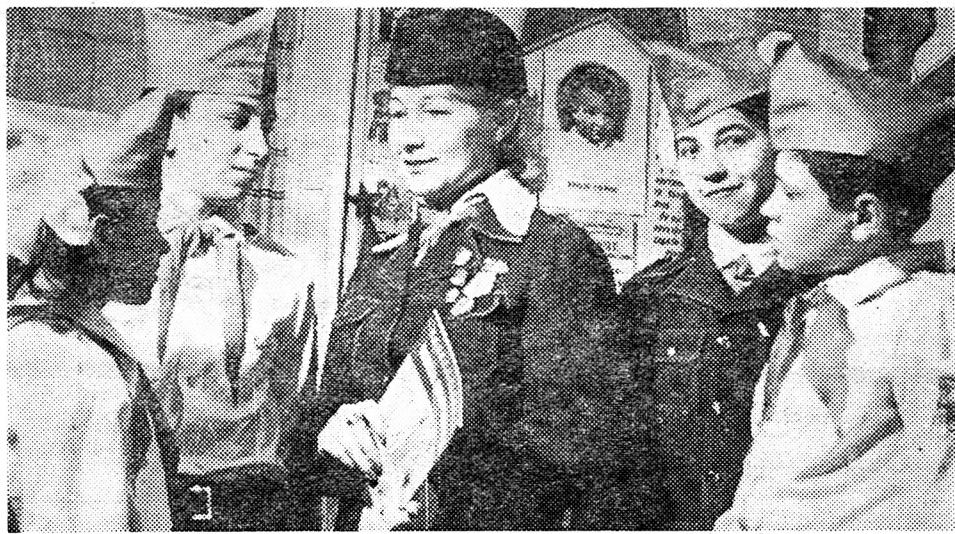
організують спортивні ігри, походи в Карпати, по місцях бойових походів партизан легендарного Ковпака.

Не забувають в школі і про відпочинок учнів. Влітку при школі функціонуватиме табір санаторного типу.

Багатогранна і змістовна робота з піонерами проводиться в школі. В цьому значна заслуга старшої піонервожатої Н. Ю. Крячкової, яка працює на піонерській роботі в школі сім років, голови піонерської дружини Віоріки Мендресу.

Гідно, з творчою енергією зустріли піонери свій ювілей — 60-річчя піонерської організації імені В. І. Леніна.

Г. ВЛАСОВ.

На знімку: старша піонервожата Н. Ю. Крячкова (у центрі) з членами піонерської дружини.
Фото О. СТЕПАНЮКА.

ЛИСТИ В ГАЗЕТУ

Звіт і завдання

Міжрайонний зліт членів нашого Товариства, присвячений 60-річчю утворення СРСР, відбувся в м. Кагарлик Київської області.

На зльоті заслухано питання про роботу Богуславського МРВ у 1981 році і про завдання на 1982 рік. Із звітом виступила голова міжрайвідділу Л. І. Євтушенко.

Лектор товариства «Знання» С. Д. Ляшенко прочитав

лекцію «60-річчя утворення СРСР — велике свято радянського народу», яку сприйняли з великою увагою.

Учасники зльоту прийняли постанову, в якій відзначено, що міжрайвідділ справився із завданнями минулого року, і намічено заходи на 1982 рік.

На закінчення учасники художньої самодіяльності Білоцерківського будинку культури показали концерт.

Л. ІВАНЕНКО,
Київська область.

Спасибі за турботу

Ось уже рік, як я працюю перекладачем у Болградському клубі на Одещині. Головою міськрайвідділу УТОГ у нас Тамара Олександрівна Нестерова.

Відверто кажучи, я дуже довго вагалася, перш ніж вирішила працювати тут. Думала, що не справлюсь. Та допомогла мені Тамара Олександрівна. Це чуйна, лагідна людина, яка безмежно любить свою роботу.

Нелегка доля випала їй. Коли загинув чоловік, довелося самій виховувати шестеро дітей. І вона зуміла зробити це.

А як люблять її нечуючі. Всіма турботами і радощами діляться з головою міжрайвідділу.

Більше двадцяти років вона сумлінно трудиться. Часто я сама дивуюся, як вона скрізь встигає. Адже нелегко виконувати обов'язки голови міжрайвідділу і завідуючої клубом. А вона ще встигає і до дітей поїхати, допомогти їм, і онуків побавити.

Незабаром Тамарі Олександрівні — 55 років. Хочеться привітати її з цією датою, з врученням медалі «Ветеран праці» і побажати здоров'я, щастя, всього найкращого.

Л. ПАРФЕНОВА,
перекладач Болградського клубу УТОГ.

Одеська область.

Наш друг — бібліотекар

На нашому заводі нещодавно з пересушкою побувала бібліотекар Кіровоградського будинку культури УТОГ В. К. Бондаренко. Про її прихід нас повідомили заздалегідь і в призначений час усі нечуючі трудівники заводу «Червона зірка» зібралися у кімнаті перекладачів. Тут було багато цікавих книг: про героїв Великої Вітчизняної війни, про наших сучасників, вірші сучасних поетів і класичні твори. Кожен вибрав книги, які йому подобалися.

Потім В. К. Бондаренко розповіла про В. Титова і його повість «Всім смертям назло...». Це людина диво-

вижної долі, яка перемогла смерть. Ризикуючи власним життям, він запобіг обвалу шахти. Залишився без рук. Це велика біда, але у Титова вистачило мужності, сили волі повернутися у стрій, написати чудову повість. Свій твір він присвятив дружині Риті, яка стала вірним другом і витримала найтяжчі випробування. Такі люди — зразок для всіх.

Наші робітники дуже уважно слухали цю хвилюючу розповідь бібліотекаря і залишилися вдячні їй.

А. КАНЦЕР,
токарь Кіровоградського заводу «Червона зірка».

МАГАЗИН НА ПІДПРИЄМСТВІ

Одним із основних заходів, включених у колективний договір на 1982 рік, була організація на території Конотопського учбово-виробничого підприємства магазину.

Дирекція швидко вирішила це завдання. І ось нещодавно у приміщенні, обласному під магазин, зібралися керівники підприємства, представники кожної ділянки. З коротенькою промовою виступив заступник директора УВП з виховної

роботи П. П. Лактіонов. Під бурхливі оплески розрізали червону стрічку.

Цей магазин — велика зручність для трудівників УВП. Адже необхідні продукти можна придбати тут. А це економить час і більше його залишається для відпочинку.

В. ГОЛЕНКО,
заступник голови місцевкою профспілки
Конотопського УВП.
Сумська область.

Щасливе дитинство

Цікаво і змістовно пройшов вечір у Смілянській спецшколі-інтернаті № 9 для глухих дітей. Називався він «Щасливе дитинство». Цій темі присвячена також і виставка малюнків.

На свято були запрошені вчителі, ветерани праці, батьки, працівники школи, учні.

Зі вступним словом виступила вчителька-методист слухової роботи В. А. Плужник. Учні п'ятого класу

Т. Прибитко прочитала вірш «Квіти Іллічу», учні п'ятих класів виконали монтаж «Рідній партії спасибі за дитинство золоте».

Увесь мовний матеріал демонструвався на плакатах, що відповідало всім методичним вимогам.

Цікавими були виступи учениці підготовчого класу Г. Шемтицької — «Танок ляхов», п'ятикласниці С. Ветрової — «Акробатичний

етюд», четвертокласників С. Басілика та О. Каракаєва.

Вдало пройшли КВК на тему «Наша Батьківщина», конкурс художників під девізом «Мир», змагання, ігри. З великим смаком було виготовлено костюми лісорубів, гусарів. Вечір завершився «Вальсом дружби», який виконали учні.

Вчителі та вихователі В. А. Плужник, К. А. Зубцова, О. Ф. Ципкун, Р. П. Бонда-

ренко, Н. І. Круподьорова, К. Д. Руденко, І. М. Тарасенко, Є. Г. Іванова та інші товариші доклали багато зусиль, щоб підготувати це свято. Адже багато потрібно було зусиль і енергії, щоб навчити глуху дитину говорити чітко, танцювати в такт, підготувати красиві костюми. Це можуть лише ті люди, які люблять дітей, мають велике материнське почуття і добре серце.

В. ХВИЛЯ,
м. Сміла,
Черкаська область.

ЯК ТЕБЕ НЕ ЛЮБИТИ...

Вечір, присвячений 1500-річчю Києва, відбувся нещодавно у вечірній спецшколі № 27 для робітничої молоді. У його проведенні взяли участь учні та вчителі школи.

Захоплююче прозвучала літературна композиція «Слава Києву», яку оживляли малюнки, фотографії і репродукції видів древнього і нинішнього міста-столиці Радянської України.

І розправила плечі Лавра, Софіївський собор, Золоті ворота. Та ось заграв синявою Дніпро-Славутич, міст Патона, басовито загули поїзди метро. Здалеку докочується пісня:

Вечори, що ми з тобою
стрічали,
Довго будуть снитись нам
обом—
Міст Патона, київські
причали,
Гомінливі чайки над
Дніпром...

Юність Києва засвічує свічки каштанів. Інженери, вчені, робітники — ось вони, ратники сьогодишнього дня, що відстоювали честь рідної землі, як їх діди і прадіди.

1500 років Києву. Все довелося йому пережити. Та згарища поступово заростали травою. З руїн піднімалося місто, яке живе і славиться й понині.

Представник Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» А. І. Козаченко щиро привітав присутніх зі святом, побажав учням запалити і свою зірку у сузір'ї слави міста-героя Києва.

Вечір закінчився демонструванням документального фільму про наше місто.

О. КРАСНОКУТСЬКА.
м. Київ.

ЗМАГАЛИСЬ КМІТЛИВІ

Все було готове до зустрічі. І вона відбулась. Трибуни — зал для глядачів, поле стадіону — сцена. Безпристрасне журі — судді цієї зустрічі. Під звуки спортивного маршу на сцену піднялись дві команди: Чернігівського міськвідділу УТОГ — «Бокс» та учбово-виробничого підприємства «Вітрило».

Помах прапора судді на полі, яка вела вечір, і змагання розпочались. Збереже-

но основні традиції Клубу веселих і кмітливих.

І сценарій, написаний, як розповідь про спортивний день, наповнений гумором і жартами, і плакати, що прикрашали зал, нагадували: «Лише той, хто любить спорт — вічно молодий і бадьорий». Ні на хвилину не затихав сміх у залі, болільники підтримували свої команди то на одній, то на іншій «трибуні».

Т. СОЛОДОВНИКОВА.

Зацвіли конвалії.

Фото В. Стерльова.

ФУТБОЛ... ФУТБОЛ...

УСМІШКА

Що таке футбол?

Я, доки не знала свого чоловіка, не знала, що таке футбол. Не знала ні Лозинського, ні Буряка, ні Блохіна. А тепер... Та я їх усіх, як кажуть, на пальцях перелічу. І скільки Блохін голів забив, і хто вчора програв — все можу сказати. Не дивуйтеся, що мене й на УВП зустрічають приблизно так:

— Здрастуй, Катя!

— Драсте.

— А який вчора рахунок між ЦСКА і київським «Динамо»? — питає Олег Рудий.

— Нуль—нуль, — відповідаю за звичкою. — Шкода, що «наші» не змогли ще одне очко взяти.

Ось, бачите, як воно буває. А від інших тільки й чуєш на роботі ранком:

— А я баночку на сметану забула!

— А я вчора цілий вечір прасувала, а чоловік футбол дивився по телевізору, — ремствує інша.

Е, ні, дорогі жінки, думаю, в мене не так. Як футбол, то там, де чоловік, там і я — на стадіоні чи біля телевізора. І як виграли «наші», то в нас дві радості, а як програли, то в нас одна невдача на двох.

Ото так, дорогі жіночки, тільки побачите афішу, що сьогодні матч з футболу, ноги на плечі і за чоловіком на стадіон.

Слово честі, не пожалкуєте! Там таке повітря, правда, якби чоловіки не курили (мій не курить), то було б

ще краще! Така краса — зелена травичка, а по травичці хлопці за м'ячем бігають в майках двох кольорів, скажімо, червоного і білого. Правда, буває, падають хлопці, та ви на це уваги не звертайте. Вони на те хлопці, щоб за м'ячем бігати, та один одному «ніжку підставляти».

Ваші чоловіки переживають, а ви теж не зівайте, роздивляйтесь, що й до чого. Якщо не все зрозуміло, то можна в чоловіка запитати, адже він поруч з вами сидить. Невдовзі ви довідаєтесь, що таке гол, пенальті. І чому штрафні призначають.

А то... Прийдете з роботи, повечеряєте, а тут, як на

зло, по телевізору по першій програмі цікавий фільм іде, а по другій — футбол в 19.00. Ну і починається.

— А ти сякий-такий, я кіно дивитися хочу!

— Від такої чую! І пішло, поїхало. Отож, щоб не було таких чвар, учіться, любі жінки, розуміти футбол.

А ви, дівчатка, теж не вагайтесь, на стадіон поспішайте. Там і на хлопців зручніше задивляться (не те, що в кіно — світло вимкнуть, то й сусіда не видно). Та і на футбольне поле одним оком позирайте — там теж цікаво.

Для нас і кіно не зовсім зрозуміле за змістом. А футбол — та там же, як сонце в небі, — ясно! Ось спробуйте подивитись хоча б один матч.

Катерина БАШИНСЬКА.

ПРО ШКІДЛИВІСТЬ алкоголю знають всі, навіть той, хто систематично випиває. Однак, розуміючи його згубний вплив на організм, такі люди все ж продовжують тягнутися до чарки. Вона, мовляв, підбадьорює, допомагає розв'язати всі клопоти, турботи.

Так від чарки до чарки згубна звичка все міцніше затискує людину у свої лабеті. Але не кожен може знайти в собі силу волі, щоб вирватися з полону оковитої. Ось тут якраз і повинна втрутитись громадськість, щоб підтримати людину, не дати їй власти. М. Г. Чернишевський свого часу писав: «Що означає любити людину? Це означає радіти тому, що добре для неї, мати задоволення від того, щоб зробити все, що потрібно, щоб їй було краще».

А чи завжди в такому випадку наші знайомі, сусіди, колеги по роботі намагаються «зробити все, що потрібно»? Чи не поспішають нацепити на таку людину ярлик «п'яниці»? Так, і досить часто. А потім мовчки і байдуже спостерігають, як товариш чи знайомий, з котрим були раніше у добрих стосунках, тоне у багні шияття.

Мені доводиться лікувати людей від алкоголізму, досліджувати історії їх падіння. І я помітив, що всі вони дуже схожі між собою. У переважної більшості моїх пацієнтів все починалося з пер-

шої невинної чарки і байдужості оточуючих.

Але давайте звернемося до прикладів. П'ятдесятидев'ятирічна хвора Ганна Ю. була доставлена швидкою допомогою у неврологічне відділення лікарні у важкому стані. У жінки спостерігали

шкідливості чарки і байдужості оточуючих.

Але давайте звернемося до прикладів. П'ятдесятидев'ятирічна хвора Ганна Ю. була доставлена швидкою допомогою у неврологічне відділення лікарні у важкому стані. У жінки спостерігали

лось порушення пам'яті, функції мислення, ходьби. Крім цього, було встановлено параліч сечового міхура. До того ж хвороби запущені, жінка стала безпорадною і байдужою до всього і всіх.

З розповідей знайомих, сусідів переді мною вимальовувалося Ганине життя. Замолоду вона була вродливою жінкою, щасливою дружиною і матір'ю. Крім того, знала безліч народних, зокрема, весільних пісень, мала приємний голос. Ніхто краще Ганни не міг заспівати на весіллі, ніхто краще не вмів припросити гостей, виголосити тост, приправити його дотепним словом, жартом.

Це, звичайно, не могло залишитись непоміченим. Ганну почали запрошувати на весілля, дні народження, інші родинні свята. Певна річ, вони не обходились без чар-

ки. Кожен з гостей вважав для себе за честь випити за здоров'я жінки, почастувати її.

Зворушена такою увагою сільчан, вона випивала чарку за чаркою. Не помітила, як втягнулась. Згодом відчувала, що без горілки не можна.

Поступово притуплювались такі позитивні людські риси, як скромність, почуття міри і відповідальності. Стирпались материнська доброта, ласка, чуйність. До чого все це призвело, ви знаєте.

Так, то справді, страшно, коли людські інтереси зводяться до одного-єдиного бажання: випити. При цьому п'яниці не гребують ніякими засобами.

Якось до нас у поліклініку прийшла ще зовсім молода жінка. Зі сльозами на очах просила вона врятувати найдорожчу їй людину — матір. Донька розповідала, а перед нами розгорталась ще одна життєва драма, ще одна трагедія.

Фросина Л. разом з чоловіком задумали будувати хату. Сходились люди, працювали толокою. Виклали стіни, а потім за справу взялися сільські теслі. Фросині, як господарці, довелося

дбати про харчування людей, котрі працювали на будівництві її хати. І тут не обходилось без чарки.

Щоб заохотити майстрів, Фросина подавала їм, так би мовити, особистий приклад — першою перехилилася її. На жаль, однією не обмежувалась. Випивала другу, третю. Так було не один раз.

Не чулась жінка, як переступила ту межу, за якою кінчається воля, втрачається самоконтроль. Фросина пустилась, як кажуть, берега. Ось тут би громадськість вдарити на сполох, поговорити з жінкою, переконати її, врешті-решт приспоромити. Зробити все те, звісно, не формально, а щиро, переконливо. На жаль, такого не сталося. Нікому не хотілось завадати собі зайвого клопоту.

Тим часом горілка робила свою чорну справу, вихлощувала все людяне, добре і світле у Фросиній душі. Поступово жінка втрачала працю, подруг, повагу односельчан. Втім, Фросину все це вже мало обходило. Для неї не обов'язковою стала компанія — почала випивати сама.

Легше і простіше вчасно зупинити людину, ніж проводити складне і тривале лікування, щоб повернути пацієнтові здоров'я, а, значить, і щасливе буття.

Г. АРГАТЮК,
лікар.

ШАХИ

Впевнена перемога

Нещодавно у Вінницькому будинку культури УТОГ проводились традиційні змагання на першість Староміського району з шахів, в яких взяли участь і нечуючі спортсмени.

Серед семи команд, що виборювали перехідний кубок в змаганнях, господарі виявились більш підготовленими і впевнено випередили інші колективи.

Команда Вінницького будинку культури, що виступала у складі кандидата в майстри А. Бершадя, першорядника О. Влашквича і спортсменів другого спортивного розряду Н. Юраш і А. Таранець, вперше нагороджена кубком.

Є. ШВАРЦ,
майстер спорту, суддя
республіканської категорії.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ГОМЕЛЬСЬКИЙ МАШИНО- БУДІВНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ

набір учнів у спецгрупи глухих і слабочуючих на перший курс 1982—1983 навчального року денного відділення за спеціальністю «Обробка металів різанням».

На навчання приймають юнаків і дівчат віком до 30 років з освітою 12 класів школи глухих, 10 класів школи слабочуючих або 10 класів ма-свої школи.

Для вступу до технікуму необхідно подати такі документи:

- 1). Заяву на ім'я директора технікуму з зазначенням обраної спеціальності.
- 2). Документ про освіту (в оригіналі).
- 3). Медичну довідку (форма № 286).
- 4). Чотири фотокартки розміром 3×4 см (без головного убору).
- 5). Направлення-рекомендацію з місця роботи і облідику УТОГ.
- 6). Свідцтво про народження або паспорт (подаються особисто).

Особи, що вступають до технікуму, складають вступні екзамени з таких предметів: російської або української мови (переклад), математики (усно).

Прийом заяв з 1 червня до 31 липня, вступні екзамени з 1 по 20 серпня, зарахування проводиться з 21 по 24 серпня 1982 року.

Відмінники приймаються без екзаменів.

Учням технікуму, що встигають у навчанні, виплачується стипендія в розмірі 45 крб.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: БРСР, м. Гомель, вул. Крест'янська, 1. Тел.: 2-37-19, 2-35-69.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ ТЕХНІКУМУ.

КРАСНОЛУЦЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 37

ОГОЛОШУЄ

набір учнів на 1982—1983 навчальний рік. Уч-лище готує майстрів індивідуального пошиття чоловічого і жіночого верхнього одягу, жіночого легкого плаття. Після закінчення училища випускники можуть працювати в ательє мод і швейних майстернях за місцем проживання батьків.

Строк навчання в училищі — три роки.

На навчання до училища приймають дівчат віком 15—18 років з освітою 8—10 класів школи глухих або слабочуючих.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи:

1. Заяву на ім'я директора.
2. Автобіографію.
3. Документ про освіту (в оригіналі).
4. Характеристику.
5. Паспорт або свідцтво про народження (пред'являється особисто приймальній комісії з випискою з місця проживання).
6. Вісім фотокарток 3×4 см.
7. Довідка з місця проживання.
8. Довідку з місця роботи батьків.
9. Довідку зі школи про шкolenня.

Документи надіслати цінним листом. Після їх одержання вступнику буде повідомлено дату прибуття до училища для проходження медичної приймальної комісії. Початок навчального року з 1 вересня.

Зарохованих до училища забезпечують гуртожитком, харчуванням, одягом та безплатними культурними заходами.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: 349313, м. Красний Луч, Ворошиловградської обл., вул. Горна, 2. Місцевим транспортом їхати до зупинки «Палац культури», тел. 38—98 (по комбінату).

ДИРЕКЦІЯ УЧИЛИЩА.